

Middelburg, 4 september 2007
Nummer RMW0710341/WM.06.108/25
Afdeling Milieuhygiëne

BESCHIKKING VAN GEDEPUTEERDE STATEN VAN ZEELAND

Op 6 januari 2007 is een verzoek ingekomen van Elsta B.V. te Middelburg om een vergunning als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer. De aanvraag is op 25 januari 2007, 26 maart 2007 en 3 april 2007 aangevuld.

1 AANVRAAG

Elsta B.V. (verder: Elsta) is een warmtekrachtcentrale waarin aardgas en DOW sitegas als brandstof gebruikt worden. De centrale wekt volcontinu stoom en stroom op en bestaat uit drie combi-eenheden en één stoomturbine. Vrijwel alle geproduceerde stoom wordt geleverd aan het naastgelegen chemie-concern DOW Benelux B.V. (verder: DOW), wat tevens een deel van de geproduceerde stroom afneemt. De overige geproduceerde elektriciteit wordt geleverd aan de energiebedrijven Delta en Essent. Maximaal kan er 462 MW_e en 1308 MW_{th} worden opgewekt. Verder is binnen de inrichting een beperkt laboratorium voor de uitvoering van routinematige bepalingen aanwezig, naast opslagvoorzienige voor diverse hulpstoffen (chemicaliën), een kantoor en een werkplaats.

De belangrijkste effecten op het milieu als gevolg van het bedrijven van een warmtekrachtcentrale zijn de emissie van CO₂ en NO_x, de uitstraling van geluid en emissies naar water. Om deze gevolgen zoveel mogelijk te beperken zijn in de aanvraag de diverse voorzieningen genoemd.

De aanvulling van de aanvraag betreft nieuwe verspreidingsberekeningen en toetsing aan het Besluit luchtkwaliteit. De aanvulling vervangt de betreffende bijlage uit de oorspronkelijke aanvraag.

De inrichting is gelegen aan de Herbert H. Dowweg 5d te Hoek, kadastraal bekend als gemeente Terneuzen, sectie A/A4, nummers 582, 527 en 374.

Vergunnings situatie

Aan Elsta is op 10 januari 1995, onder nummer 95235/1236/38, vergunning op grond van de Wet milieubeheer verleend voor het oprichten en in werking hebben van de inrichting. Sinds die tijd zijn diverse veranderingen met een melding of veranderingsvergunning geformaliseerd.

De aanvraag wordt gedaan om de vergunning in overeenstemming met de IPPC-richtlijn te brengen. Er treden geen uitbreidingen of wijzigingen op.

2 PROCEDURE

Voor de voorbereiding van de beschikking is de procedure als bedoeld in afdeling 3.5 van de Algemene wet bestuursrecht en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer gevolgd.

3 COÖRDINATIE/AFSTEMMING

Wvo

Op januari 2007 is tevens op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aan Rijkswaterstaat, namens de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, vergunning gevraagd voor bovengenoemde inrichting.

Voor deze aanvragen vindt op grond van paragraaf 8.1.3.2 en paragraaf 14.1 van de Wet milieubeheer een gecoördineerde behandeling plaats.

Overeenkomstig artikel 7b, vierde lid van de Wvo hebben wij bij brief van 4 april 2007, aan Rijkswaterstaat meegedeeld dat er met het oog op de samenhang voor ons geen reden bestond tot het maken van opmerkingen over de aanvraag om de lozingsvergunning.

Overeenkomstig artikel 8.31, eerste lid van de Wet milieubeheer is Rijkswaterstaat in de gelegenheid gesteld een advies uit te brengen met het oog op de samenhang tussen de beschikkingen op de beide aanvragen.

Bij brief van 1 mei 2007, geregistreerd onder RMW0704907 heeft Rijkswaterstaat ons meegedeeld dat er geen aanleiding is tot het maken van op- of aanmerkingen.

Woningwet

Er vinden geen bouwkundige uitbreidingen en/of nieuwbouw plaats. Coördinatie met de bouwvergunning is nu dus niet aan de orde.

4 MER

In het Besluit milieueffectrapportage is een opsomming van activiteiten opgenomen waarvoor het opstellen van een milieueffectrapport of het uitvoeren van een mer-beoordelingsplicht verplicht is.

De in de aanvraag genoemde activiteiten vallen niet onder de mer-(beoordelings)plicht. Wij merken op dat ten behoeve van de oprichtingsvergunning wel een MER is opgesteld. Ook is geen sprake van merplicht ingevolge de Provinciale milieuverordening Zeeland.

5 OVERWEGINGEN MET BETREKKING TOT DE AANVRAAG IN RELATIE TOT HET WETTELIJK TOETSINGSKADER

De onderhavige aanvraag is getoetst aan het wettelijk toetsingskader.

- Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn betrokken:
 - de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
 - de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien haar technische kenmerken en haar geografische ligging;
 - de mogelijkheden tot bescherming van het milieu en de ontwikkelingen;
 - het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.
- Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten is rekening gehouden met de beleidsuitgangspunten en met de geldende richtwaarden (voor zover van toepassing).
- Bij de beoordeling op milieuhygiënische aspecten zijn de geldende grenswaarden, de regels gesteld in een instructie AMvB, de in de provinciale milieuverordening opgenomen instructieregels en de aanwijzingen die met betrekking tot de beslissing op de aanvraag door de Minister zijn gegeven, in acht genomen (voor zover van toepassing).

Dit heeft geleid tot het volgende:

5.1 Algemeen

Elsta is een warmtekrachtcentrale waar aardgas en site-gas van DOW worden omgezet in stoom en stroom. De stoom gaat vrijwel allemaal naar DOW, die ook een gedeelte van de geproduceerde stroom afneemt. De rest van de geproduceerde elektriciteit wordt aan de energiebedrijven Delta en Essent geleverd.

Elsta is gelegen op een terrein direct ten zuiden van chemie-concern DOW. Het terrein is opgenomen in het bestemmingsplan De Nieuw Neuzenpolder en heeft als bestemming industrieterrein.

5.2 IPPC

Op 1 december 2005 is de Wet tot wijziging van de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (verduidelijking in verband met de EG-richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging; vergunning op hoofdzaken/vergunning op maat) in werking getreden (Stb.

2005, 432). Een belangrijk gevolg daarvan zijn de aanpassingen aan het toetsings- en begrippenkader voor vergunningverlening, voortvloeiend uit de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn. In deze vergunning is daarmee rekening gehouden.

Uit de gewijzigde Wet milieubeheer volgt dat het van belang is om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. Dat wordt gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende beste beschikbare technieken worden toegepast.

Bij de bepaling van de beste beschikbare technieken voor onderhavige inrichting, zijn de in artikel 5a.1 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) vermelde punten speciaal in aanmerking genomen. Daarbij is rekening gehouden met de voorzienbare kosten en baten van maatregelen, en met het voorzorg- en het preventiebeginsel.

5.2.1 IPPC-installaties

Voor inrichtingen waartoe installaties behoren die vallen onder de IPPC-richtlijn, geldt dat zij ingevolge artikel 22.1a. Wm, uiterlijk 31 oktober 2007 met deze Richtlijn in overeenstemming moeten zijn. Dit houdt in dat nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) installaties nu reeds moeten voldoen aan IPPC-richtlijn. Voor bestaande installaties geldt dat 31 oktober 2007 aan deze eis voldaan moet zijn.

In de zogenoemde BREF's (BAT Reference Documents) zijn voor IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de best beschikbare technieken weergegeven. De BREF's zullen worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de IPPC-richtlijn, maar zijn nog niet voor alle bedrijfstakken vastgelegd. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's, waarin de best beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld. De BREF's zijn al deels in de NeR opgenomen, te samen met een oplegnotitie. Op termijn zal dit proces worden voltooid. Van een BREF mag alleen gemotiveerd worden afgeweken.

Hoewel de BREF's zo veel mogelijk gericht zijn op een integrale behandeling en beoordeling van de milieuaspecten van bedrijven uit de betrokken sector, worden soms bepaalde relevante aspecten niet of niet volledig gedekt. Dit geldt vooral bij lokale aspecten als geluid, stank en externe veiligheid.

In Bijlage I van de IPPC-richtlijn is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. Gezien de productiecapaciteit valt Elsta binnen categorie 1.1 van de Bijlage I van de IPPC. Dat betekent dat Elsta onder de werkingssfeer van de IPPC valt. Voor deze categorie is de BREF Grote stookinstallaties (juli 2006) van toepassing. Daarnaast zijn de volgende BREF's van toepassing:

- Op- en overslag bulkgoederen;
- Industriële Koelsystemen;
- Afgas- en afvalwaterbehandeling;
- Economics and Cross-Media effects;
- Monitoring.

Op termijn komt daar de BREF energie-efficiency bij.

De onderhavige inrichting is een bestaande installatie en dient uiterlijk per 31 oktober 2007 aan de IPPC-richtlijn te voldoen. Tevens zijn de verplichtingen zoals die in de artikelen 8.12, 8.12a en 8.12b van de Wet milieubeheer verwoord zijn, meegenomen. Door Elsta is een toetsing op BBT uitgevoerd, die verwerkt is in een rapport dat als bijlage bij de aanvraag is gevoegd. Onderstaand wordt per milieucompartment aangegeven in hoeverre bepalingen uit een van de hiervoor genoemde BREF's aan de orde zijn en op welke wijze daar rekening mee is gehouden.

5.3 Milieuzorgsysteem

Het landelijke en ook ons beleid is erop gericht dat bedrijven worden gestimuleerd om, ten behoeve van de vertaling van de milieuregelgeving naar de actuele bedrijfssituatie en het streven naar een zo gering mogelijke milieubelasting van de bedrijfsactiviteiten, bedrijfsinterne milieuzorgsystemen te implementeren.

In de BREF Grote stookinstallaties wordt ten aanzien van milieuzorg opgemerkt dat de beste milieuprestaties geleverd worden door een installatie die is uitgerust met de beste technologie en bedreven wordt op de meest effectieve en efficiënte wijze (paragraaf 3.15). Dit wordt als volgt onderkend in de IPPC-richtlijn definitie voor "techniek": *"zowel de gebruikte technologie als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, bedreven en ontmanteld"*.

Voor IPPC-installaties geldt dat een milieuzorgsysteem (MZS) het instrument is dat door bedrijven gebruikt kan worden om op een systematische en aantoonbare manier om te gaan met zaken als ontwerp, bouw, bedrijven en ontmantelen van een installatie. Een MZS bevat de organisatorische structuur, verantwoordelijkheden, taken, bevoegdheden en procedures, en is een bron van continue verbetering van de milieuprestaties. Een MZS is het meest effectief en efficiënt wanneer dit onderdeel uitmaakt van het totale management en bedrijfsvoering binnen een bedrijf.

Veel bedrijven beschikken over een MZS dat is opgezet en gecertificeerd volgens internationale normen als EN-ISO 14001 en EMAS. Opgemerkt wordt dat een zorgsysteem volgens de systematiek van de EN-ISO 14001 een organisatie als eenheid neemt, terwijl de BREF's een engere reikwijdte hebben. Met name activiteiten met betrekking tot producten en diensten die een bedrijf heeft, vallen buiten de scope van de IPPC. Het beschikken over en werken volgens een MZS is in de diverse BREF's aangemerkt als BBT, ook al is het MZS niet gecertificeerd volgens een internationale norm. Het voldoen aan bijv. de EN-ISO 14001 kan dan ook als aanvulling op BBT worden gezien.

In de aanvraag is aangegeven dat Elsta beschikt over een zorgsysteem op basis van het ISO-14001, wat vanaf medio 2007 gaat functioneren. Het MZS zal niet gecertificeerd worden.

Om het MZS te borgen is in de voorschriften opgenomen dat er een beheerssysteem (voorschrift 6.1), een onderhoudsmanagementsysteem (voorschrift 6.4) en een meet- en registratiesysteem (voorschrift 6.10) binnen de daar gestelde tijd moeten worden opgesteld. Deze systemen maken deel uit van een milieuzorgsysteem.

Ten aanzien van de monitoring van emissies naar onder meer lucht en water zijn in de BREF Monitoring eisen opgenomen, waarbij geen BBT wordt vastgesteld. In de BREF wordt ingegaan op de redenen waarom monitoring uitgevoerd wordt, door wie, wat en hoe er gemonitord wordt en hoe de gegevens uitgedrukt moeten worden. De BREF bevat verder eisen met betrekking tot monitoring die samen met de emissiegrenswaarden in vergunningen moeten worden opgenomen, een interpretatie van de monitoringsgegevens ten opzichte van de grenswaarden en eisen ten aanzien van de rapportage van de monitoringsgegevens.

Ten aanzien van de rapportage merken wij op dat Elsta valt binnen de categorie 3 van Bijlage 1 van het Besluit milieuverslaglegging. Dat betekent dat voor Elsta jaarlijks een milieujaarverslag opgesteld moet worden volgens de eisen zoals die in Bijlage 2 van het Besluit milieuverslaglegging zijn gesteld.

5.4 Bodem en grondwater

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdicke voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor zijn in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht.

Bij de aanvraag is een bodemrisico-inventarisatie (BRI) gevoegd. Hieruit blijkt dat voldaan wordt aan de eindscore 1, zijnde een verwaarloosbaar risico. De kwaliteit van de bodem is in 1994 vastgelegd in een bodemonderzoek.

Binnen de inrichting vinden de volgende relevante potentieel bodembedreigende activiteiten plaats:

- op- en overslag van verschillende chemicaliën op diverse locaties, Alle chemicaliën worden opgeslagen in speciaal daarvoor bedoelde opslagvoorzieningen. Eventueel verontreinigd regenwater wordt gecontroleerd op olieverontreiniging alvorens het geloosd wordt op de BIOX van DOW. In de aanvraag is aangegeven dat de voorzieningen gecontroleerd worden.
- de procesinstallaties (hydrauliek en smeersystemen), deze staan volgens de aanvraag (bodemrisico-inventarisatie) op een vloeistofdichte vloer.
- activiteiten in de werkplaats, hier vindt geen opslag van vloeistoffen plaats en men beschikt over een procedure over hoe op te treden bij morsing van vloeistoffen.

De vloeistofdichte voorzieningen zullen voldoen aan de CUR/PBV aanbeveling 44.

In de BREF Grote Stookinstallaties is ten aanzien van bodembescherming niets specifiek opgenomen. In de BREF Op- en overslag Bulkgoederen worden vergelijkbare eisen gesteld als in de diverse PGS-richtlijnen. Op grond van de in de BRI verstrekte gegevens komen wij tot de conclusie dat ten aanzien van bodembedreigende activiteiten voldaan wordt aan BBT.

In hoofdstuk 2 van de voorschriften zijn nadere bepalingen opgenomen ten aanzien van de bescherming van de bodem in het algemeen. In voorschrift 8.1 wordt het opstellen van en werken volgens een laad- en losprocedure voorgeschreven. In hoofdstuk 9 zijn nadere eisen opgenomen op grond van de PGS 15 ten aanzien van de opslag van gevaarlijke stoffen.

5.5 Geluid

Het industrieterrein Terneuzen-West is op 16 december 1987 bij Koninklijk besluit gezoneerd. Bij het beoordelen van de aanvraag is de door Elsta aangevraagde "geluidsruimte" getoetst aan de geluidszone. Tevens is de geluidsbelasting op de binnen de zone gelegen woningen bepaald.

Om te toetsen of geluidsuitstraling van de inrichting past binnen de geluidszone en de vastgestelde hogere grenswaarden beschikken wij over een digitaal rekenmodel. In dit rekenmodel zijn alle geluidsbronnen van de op het industrieterrein gevestigde bedrijven, samen met andere voor de geluidsemmissie relevante gegevens (gebouwen, bodemgebieden e.d.), opgenomen. De gegevens uit het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport zijn door de aanvrager tevens digitaal verstrekt en door ons toegevoegd aan dit model. Op deze wijze kunnen wij de geluidsuitstraling van de inrichting op elk punt in de omgeving berekenen (zonegrens, woning, vergunningpunt).

Uit de toets naar de geluidsuitstraling is gebleken dat de inrichting een geluidbelasting op de zonegrens levert van maximaal 35 dB(A). Op de gevels van de meest nabij gelegen woning in de zone bedraagt de geluidsbelasting maximaal 51 dB(A). Ter beperking van de geluidsuitstraling van Elsta is rond de inrichting een 600 meter lange 25 meter hoge geluidsmuur geplaatst. De bijdrage van de Elsta aan de totale, door alle op het industrieterrein aanwezige bedrijven/fabrieken veroorzaakte geluidsbelasting, leidt niet tot een overschrijding van de vastgestelde maximale geluidsbelasting op de zonegrens en/of op de binnen de zone gelegen woningen. De voor de zone en de binnen de zone gelegen woningen geldende grenswaarde wordt derhalve in acht genomen.

In de op dit moment van kracht zijnde vergunningen van de Elsta is in de voorschriften opgenomen dat meting en/of beoordeling van de in deze vergunningen opgenomen geluidsniveaus moet geschieden volgens methode C uit de "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai", I.C.G.-rapport IL-HR-13-01, uitgave maart 1981. Deze handleiding is inmiddels vervangen door een nieuwe handleiding uit 1999. In de voorschriften wordt daarom verwezen naar de handleiding uit 1999. In afwijking van de handleiding wordt gerekend met een aangepaste luchtdemping. De in de handleiding bij methode II-8 voorgeschreven luchtabsorptiecoëfficiënt (a_{lu}) blijkt voor grote industrieterreinen met open procesinstallaties op grotere afstand van het industrieterrein namelijk een te conservatieve inschatting te geven. Uit een onderzoek door

TNO-TPD voor het Rijnmondgebied blijkt de werkelijkheid voor dit soort industrieterreinen beter benaderd te worden met een aangepaste luchtabsorptiecoëfficiënt. Bij brief van 23 oktober 2001 heeft het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer toestemming gegeven voor het gebruik van deze aangepaste luchtabsorptiecoëfficiënt voor het industrieterrein Terneuzen-West. Bij het bepalen van de in de vergunning opgenomen geluidsniveaus is gebruik gemaakt van de aangepaste luchtdemping.

Tevens merken wij op dat:

- de in de voorschriften aangegeven maximaal toelaatbare geluidsniveaus op de controlepunten mede gezien de invloed van verschillende andere bedrijven op het industrieterrein, niet altijd per bedrijf afzonderlijk zijn te meten. Naast het uitvoeren van immissiemetingen zal controle van deze geluidsniveaus daarom plaats kunnen vinden door het verrichten van metingen op bronniveau aangevuld met overdrachtsberekeningen;
- de controlepunten niet ter plaatse van woningen zijn gesitueerd;
- de in de vergunning opgenomen geluidsniveaus door ons zijn berekend met behulp van het computerprogramma Geonoise van DGMR raadgevende ingenieurs b.v.

5.6 Energie

Per 1 januari 2005 is de Wet milieubeheer gewijzigd in die zin dat het systeem van emissiehandel in broeikasgassen is opgenomen. Volgens artikel 8.13a, tweede lid van de Wm, is het niet toegestaan om voorschriften op te nemen in een vergunning voor een inrichting die onder artikel 16.5, eerste lid valt, inhoudende een emissiegrenswaarde voor de directe emissie van broeikasgassen en ter bevordering van een zuinig gebruik van energie in de inrichting. Een en ander is verder geregeld in een vergunning van de emissieautoriteit.

In de BREF Grote stookinstallaties wordt in paragraaf 7.5.1 aangegeven dat op dit moment het verhogen van de efficiency de beste manier is om de emissie van het broeikasgas CO₂ te verminderen. Toekomstige technieken als CO₂ opslag in de bodem of afvangen van CO₂ staan nog aan het begin van de ontwikkeling en zijn daarmee geen BBT.

In de aanvraag is aangegeven dat Elsta primair bedoeld is om stoom te leveren aan DOW. Stoom die niet door DOW gebruikt wordt of door de bijstookbranders weer op druk en temperatuur is gebracht, wordt gebruikt om elektriciteit op te wekken. Het rendement van de centrale komt daarmee op vollast op ca. 68%. Als gevolg van liberalisering van de elektriciteitsmarkt wordt Elsta de laatste jaren meer als regelcentrale gebruikt. Dit omdat een gasgestookte centrale relatief eenvoudig en snel bij- of afgeschakeld kan worden. Als gevolg daarvan wordt het rendement iets lager. De genoemde 68% is ruim boven de in de BREF Grote Stookinstallaties genoemde range van 50-54% voor bestaande CCGT-installaties (zie tabel 7.35 van de BREF).

Om bovengenoemde reden is aan deze vergunning ten aanzien van het aspect Energie alleen voorschrift 4.1 opgenomen, wat inhoudt dat beëindiging van deelname aan het Convenant Benchmarking energie-efficiency gemeld moet worden.

In de BREF Industriële koelinstallaties is energie een punt van aandacht, omdat koelen het omzetten van mogelijk nuttig te gebruiken energie in niet-buikbare energie inhoudt (energie management). Daarnaast worden voor het koelen installaties gebruikt die zelf energie gebruiken. Dit onderwerp wordt verder meegenomen in de energie-efficiency binnen de centrale. Elsta heeft daartoe een Energie Efficiency Plan (EEP) opgesteld. Conclusie hierin is dat er geen verdere maatregelen uitgevoerd dienen te worden.

5.7 Oppervlaktewater/afvalwater

koelwater

Ten behoeve van de koeling van de centrale is bij de bouw besloten niet te kiezen voor doorstroomkoeling. Dit gezien de afstand tot de Westerschelde (ca. 1800 m) waar het koelwater uit onttrokken en weer op geloosd zou moeten worden. Daarnaast zou de aanleg van de benodigde leidingen een aanzienlijke verstoring veroorzaken voor de bedrijfsvoering van DOW (zie pag. 4.18 van het MER). Om genoemde reden is destijds gekozen voor het koelen met natte koeltorens met geforceerde trek.

Aan het suppletiewater van de koeltorens worden chemicaliën toegevoegd (zwavelzuur, chloorbleekloog, dianodic en spectrus) ter regeling van de zuurgraad, voorkoming van algengroei, bestijding van micro-organismen en ten behoeve van corrosiebescherming. De chemicaliën worden continu in een lage dosis toegevoegd omdat gebleken is dat dit milieuhygiënisch gezien bij Elsta het best is. De spui wordt geloosd naar de biologische afvalwaterzuivering van DOW. Hiervoor wordt gelijktijdig met deze vergunning een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren verleend door rijkswaterstaat, directie Zeeland.

In de BREF Industriële Koelsystemen worden koeltorens als BBT aangemerkt (paragraaf 4.2.1.3). Hierbij wordt opgemerkt dat het watergebruik zo laag mogelijk moet zijn en zichtbare pluimen zo veel mogelijk voorkomen moeten worden. Bij Elsta wordt industriewater gebruikt in plaats van grond- of drinkwater. Het verlies door spui wordt voor een deel aangevuld met de spui vanuit de afgassenketels. Daarnaast dient de hoeveelheid gebruikte chemicaliën beperkt te worden. Hieraan wordt voldaan, zodat voldaan wordt aan BBT.

In de BREF Afgas- en Afvalwaterbehandeling worden de BBT genoemd voor de behandeling van afvalwater. Dit is echter een aspect dat in de Wvo-vergunning verder geregeld wordt, die gelijktijdig met deze vergunning verleend wordt.

ketelwater

Ten behoeve van de stoomproductie wordt industriewater gezuiverd in een demiwaterinstallatie. Deze bestaat uit ionwisselaars. Hierbij komt regenerant vrij dat opgevangen wordt in een neutralisatietank. Vanuit de neutralisatietank wordt het regenerant met een pH tussen 6 en 9 geloosd op de biologische waterzuivering van DOW.

Ketelspuwater wordt in de koeltoren als koelwater ingezet.

Het huishoudelijk afvalwater wat binnen Elsta ontstaat wordt via een septictank naar de biologisch afvalwaterzuiveringsinstallatie van DOW gepompt, evenals spoelwater en watermonsters vanuit het laboratorium. Bluswater wat eventueel kan ontstaan wordt opgevangen in een afsluitbaar rioolsysteem en pas na controle geloosd of afgevoerd naar een erkende verwerker.

Uit de aanvraag blijkt dat Elsta maatregelen heeft getroffen om het gebruik van water en chemicaliën te beperken. Afvalwaterstromen worden apart ingezameld en via een afvalwaterzuivering (van DOW) geloosd. De oliehoudende bedrijfsafvalwaterstromen worden over een olie-/benzine-afscheider geleid. Onderhoud en inspectie hiervan is in de voorschriften 6.7 t/m 6.9 geregeld.

Wij komen dan ook tot de conclusie dat voldaan wordt aan BBT, zoals verwoord in de BREF's Industriële koelinstallaties en Afgas- en afvalwaterbehandeling.

Voor al deze lozingen is een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aangevraagd. Omdat geen lozingen via een openbaar rioleringsstelsel plaatsvinden, is de "Instructie-regeling lozingsvoorschriften milieubeheer van 15 maart 1996" niet van toepassing.

5.8 Lucht

Bij wijziging van regelgeving spelen ontwikkelingen in Europees verband een belangrijke rol. Naast de IPPC-richtlijn zijn de volgende Europese emissierichtlijnen in dit verband bepalend:

- de richtlijn 2001/81/EG in zake nationale emissie plafonds (National Emission Ceiling, NEC-richtlijn). Hierin zijn normen vastgelegd voor onder andere NO_x, SO₂, NH₃ en VOS, welke verder uitgewerkt zijn in de Nationale emissie doelstelling in het NMP-4;
- de richtlijn 2001/80/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (Large Combustion Plants, LCP-richtlijn), welke in de Nederlandse wetgeving wordt geïmplementeerd door aanpassing van het BEES-A;
- vanaf 1 januari 2005 vindt handel in emissierechten voor CO₂ plaats en voor NO_x per 1 juni 2005.

De emissies als gevolg van het verbranden van olie en gas in stookinstallaties zijn gelimiteerd in het Besluit emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A (BEES-A). Het gaat hierbij met name om de emissie van NO_x , SO_2 en stof. In de BREF Grote Stookinstallaties is aangegeven welke maatregelen als BBT beschouwd kunnen worden ten einde de diverse vormen van (lucht-)verontreiniging te voorkomen.

Elsta gebruikt naast aardgas ook gereinigd site-gas van DOW als brandstof. Om die reden is de emissie van SO_2 en stof verwaarloosbaar. Verdere aanvullende technieken om deze emissies te beperken zijn dan ook niet nodig.

Van verspreiding van geur als gevolg van de activiteiten binnen Elsta is geen sprake.

NO_x

In de aanvraag is aangegeven dat op alle turbines gebruik gemaakt wordt van dry low- NO_x -branders, hetgeen BBT is volgens de BREF Grote stookinstallaties. Er wordt een maximale emissie van 45 g/GJ, wat overeenkomt met een concentratie 53 mg/m³ aangegeven. Uit de MJV's over de laatste jaren blijkt dat de jaargemiddelde emissie behoorlijk lager is dan de aangegeven 45 g/GJ, nl. 33 g/GJ in 2004 en tussen 26 en 35 g/GJ in 2005.

In de aanvulling op de aanvraag van 26 maart 2007 geeft Elsta daarnaast aan dat er onderscheid gemaakt moet worden in de emissies voor twee situaties. In de ene situatie wordt de centrale gebruikt als vollast centrale (base-load), en in de tweede situatie wordt deze als regelcentrale bedreven (huidige situatie). In de tweede situatie wordt er frequent omgeschakeld op belasting.

Om die reden geeft Elsta tijdens vollast, zonder bijstook, een emissie van 45 g/GJ aan en voor de overige, wisselende bedrijfssituaties 50 g NO_x /GJ. Tijdens starten/stoppen/bij- en afregelen kan de concentratie van NO_x tijdelijk hoger zijn dan de in voorschriften 10.1 en 10.2 genoemde concentraties. Om te voorkomen dat in die omstandigheden een onaanvaardbare situatie ontstaat is in voorschrift 10.3 een grenswaarde voor de vracht opgenomen.

In de BREF Grote Stookinstallaties (paragraaf 7.5.4) wordt aangegeven dat het gebruik van dry low- NO_x branders in gasturbines, gasmotoren en gasgestookte ketels als BBT wordt beschouwd. Daarnaast kunnen technieken als water of stoom injectie en Selectieve Katalytische Reductie (Selective Catalytic Reduction, SCR) als aanvulling op BBT worden beschouwd in gebieden waar vanuit het oogpunt van luchtkwaliteit een verdere reductie van de NO_x -emissie gewenst is. Met een SCR kan de emissie van NO_x grofweg gehalveerd worden; cross-media effect is dat er een emissie van NH_3 wordt geïntroduceerd. Verder wordt in de BREF aangegeven dat de inbouw van een SCR in een bestaande installatie een grote retrofit inhoudt, waardoor de toch al hoge kosten nog meer toenemen. Omdat een gasgestookte centrale al relatief lage emissie van NO_x heeft, zal de kosten-effectiviteit ongunstig zijn. Om die reden en gezien het feit dat het vanuit luchtkwaliteit geen noodzaak is om de NO_x -emissie verder te beperken (zie verderop) wordt een SCR op dit moment niet voorgeschreven.

Het beleid is er op gericht om via het instrument emissiehandel de emissie van CO_2 en NO_x te sturen in die zin dat er een reductie van de emissie van deze stoffen wordt bereikt. Voor CO_2 geldt dat voldaan moet worden aan de Kyoto-afspraken inzake de terugdringing van de uitstoot van broeikasgassen (zie ook paragraaf 5.6 van deze overwegingen).

Met de NO_x -handel wordt een NO_x -reductie beoogd, en wel daar waar ze het meest kosteneffectief te realiseren is. In de praktijk houdt dit in dat een bedrijf, afhankelijk van de eigen prestaties, emissierechten kan kopen of verkopen. Zo zijn NO_x -reducerende maatregelen (deels) te financieren door verkoop van emissierechten. Het is dus niet uit te sluiten dat op termijn alsnog een SCR geïnstalleerd zal worden.

In de BREF wordt in tabel 7.37 de range gegeven waaraan bestaande CCGT kan voldoen, nl. 20-90 mg/Nm³ als daggemiddelde (dit is omgerekend bij 15% O_2 : 16,8-75,7 g/GJ). De door Elsta vermelde emissie-waarden vallen binnen deze range, zodat er geen beletsel is om de genoemde waarden van 45 en 50 gr/GJ te vergunnen.

De emissiegegevens van Elsta zijn lager dan de eis die in artikel 20, eerste lid, onder a van het Besluit emissie-eisen stookinstallatie milieubeheer A (BEES-A) is opgenomen. Op grond van artikel 27, tweede lid, onder e, mogen wij in een vergunning een strengere eis opnemen dan in artikel 20, eerste lid, onder a,

echter niet strenger dan 65 g/GJ. In de praktijk draait dat Elsta al jaren ver onder de norm zoals die in het BEES-A genoemd wordt. Om die reden worden nu de waarden van 45 g/GJ en 50 g/GJ vastgelegd in voorschriften 10.1 en 10.2.

Ten aanzien van monitoring merken wij op dat in de voorschriften een meet- en registratiesysteem is voorgeschreven. Daarnaast geldt dat Elsta in verband met de deelname aan de handel in NO_x-emissierechten over een uitgebreid monitoringsprotocol beschikt.

CO

Ook voor CO is in de voorschriften 10.1 en 10.2 de maximaal toegestane concentratie en vracht vastgelegd. Deze component is een maat voor de wijze waarop het verbrandingsproces plaatsvindt; hoe beter de verbranding is, des te lager is de concentratie CO. Tijdens starten/stoppen/bij- en afregelen kan de concentratie van CO tijdelijk hoger zijn dan de in voorschriften 10.1 en 10.2 genoemde concentraties en vrachten. Daarom zijn starten/stoppen/bij- en afregelen in voorschriften 10.1 en 10.2 uitgezonderd. Om te voorkomen dat in die omstandigheden een onaanvaardbare situatie ontstaat is in voorschrift 10.3 een aparte grenswaarde voor de vracht opgenomen.

Toetsing Besluit Luchtkwaliteit

De emissie van NO₂ is in de aanvulling op de aanvraag van 25 januari 2007 getoetst aan het Besluit Luchtkwaliteit. Hierin wordt aangegeven dat met het verspreidingsmodel PluimPlus van TNO, versie 3.51 (Programmapakket Nieuw Nationaal Model voor de verspreiding van luchtverontreiniging) berekend is, dat de jaargemiddelde NO₂-achtergrondconcentratie langs de terreingrens in 2007 maximaal 23,62 µg/m³ bedraagt (de grenswaarde is 40 µg/m³). De maximaal berekende uurconcentratie bedraagt 94,3 µg/m³. Er is dus geen overschrijding van de uurgemiddelde norm (200 µg/m³). Dit betekent dat er geen overschrijding of benadering van de wettelijke grenswaarden optreedt.

Ook voor CO is de toetsing uitgevoerd. Hieruit blijkt dat de grenswaarde van de achttuurgemiddelde concentraties (10000 µg/m³) niet wordt overschreden. De maximaal berekende uurlijkse concentratie bedraagt 1904 µg/m³.

5.9 Verkeer

Het verkeer van en naar Elsta bestaat uit auto's en (motor)fietsen van het personeel en vrachtauto's voor de aanvoer van hulpstoffen en afvoer van afvalstoffen. Het aardgas en site-gas worden via een pijpleiding aangevoerd; de geproduceerde stroom en stoom worden via resp. kabels en leidingen afgevoerd.

In de diverse BREF's is vervoer geen item, ook niet in de BREF Op- en Overslag. Wel geldt in het algemeen het vervoer per pijpleiding als één van de minst milieubelastende vormen van transport. Voor het vervoer van elektriciteit is geen alternatief voor handen.

Om het aantal voertuigbewegingen verder te beperken wordt het personeel aangemoedigd om op de fiets te komen of te carpoolen. Gezien het gering aantal vervoersbewegingen en de aanwezige infrastructuur zijn verkeerstechnische problemen niet te verwachten. Er is geen aanleiding om verdere voorschriften op het gebied van verkeer en vervoer aan deze vergunning te verbinden.

5.10 Grond- en hulpstoffen

Uit de aanvraag blijkt dat de grondstoffen aardgas en site-gas via een pijpleiding aangevoerd wordt. Binnen de inrichting zijn hiervoor twee gasontvangst- en -regelstations aanwezig (een voor hoogcalorisch aardgas en een voor Gronings aardgas).

Bij elke ketel kan vervolgens een hoeveelheid site-gas van DOW worden bijgemengd op basis van het waterstofgehalte van dit gas. Een en ander wordt gestuurd door de proces-computer.

In de BREF Grote Stookinstallaties is verder in paragraaf 7.5.1. aangegeven welke BBT geldt voor de aanvoer en handeling van de grondstof aardgas, namelijk het gebruik van een gaslek detectiesysteem met alarmen om lekverliezen te voorkomen. In hoofdstuk 12 van de voorschriften zijn nadere bepalingen voor dit gasontvangst- en regelstation opgenomen.

Als hulpstoffen worden met name additieven gebruikt voor de conditionering van ketelwater, de bereiding van demiwater en de voorkoming van aangroei van micro- en macrofouling in de koeltorens. Daarnaast zullen smeerolie in de werkplaats en dieselolie ten behoeve van noodaggregaten gebruikt worden. In de inrichting worden diverse gassen in cilinders opgeslagen en gebruikt voor koeling van de generatoren en de inertisering van de generatoren en andere installaties.

In de BREF Industriële koelinstallaties is opgenomen dat het beperken van het gebruik aan grond- en hulpstoffen, met name van chemicaliën die gebruikt worden om koelwater te behandelen, een aandachtspunt is. Voor de opslag van deze stoffen is in de BREF Op- en Overslag aangegeven welke maatregelen getroffen moeten worden om aan de BBT te voldoen. Ten aanzien van de opslag van gevaarlijke stoffen gaat het hierbij om de volgende onderwerpen: eisen ten aanzien van de opleiding van degene die verantwoordelijk is voor de opslag, de afstand van de opslag ten opzichte van andere gebouwen binnen en buiten de inrichting, gescheiden opslag van stoffen die met elkaar kunnen reageren, een opvangvoorziening van voldoende grootte om de opgeslagen vloeistof te kunnen bevatten, brandbestrijdingsmiddelen en voorkoming van ontsteking (door vonkvorming).

Deze eisen zijn gebaseerd op de eisen zoals die zijn gesteld in de PGS 15. Wanneer aan de eisen uit deze PGS wordt voldaan, voldoet de opslag aan BBT. In voorschrift 9.1 is bepaald dat de opslag van gevaarlijke (afval-)stoffen dient te voldoen aan de daar genoemde hoofdstukken van PGS 15.

Ten aanzien van de overslag van vloeistoffen is in paragraaf 5.2.1 van de BREF Op- en Overslag aangegeven dat het opstellen en werken volgens een laad- en losprocedure BBT is. In deze procedure dient aandacht besteed te worden aan het veilig werken met de stoffen die worden overgeslagen. Daarnaast geldt dat emissies voorkomen moeten worden door het uitvoeren van onderhoud en inspecties, wat ook als BBT aangemerkt wordt.

Bij de aanvraag is een laad- en losprocedure gevoegd. Deze voldoet echter niet geheel aan de eisen zoals die in voorschrift 8.1 zijn opgenomen. Daarom is tevens in voorschrift 8.1 opgenomen dat de procedure binnen de daar gestelde tijd aangepast moet worden. Het onderhouden en inspecteren van de laad- en losvoorzieningen is onderdeel van het in voorschrift 6.4 bedoelde onderhoudsmanagementsysteem.

Ten aanzien van het gebruik van grond- en hulpstoffen is in de BREF Monitoring opgenomen dat dit geregistreerd dient te worden. Deze verplichting is in voorschrift 6.10 vastgelegd en maakt onderdeel uit van het milieuzorgsysteem.

De aanvoer van de belangrijkste grondstof, aardgas, zal geschieden door middel van een ondergrondse gasleiding. Site-gas wordt via een bovengrondse leiding aangevoerd. In de Provinciale Milieuverordening Zeeland (PMV), welke rechtstreekse werkend is, worden eisen gesteld aan ondergrondse gasleidingen. Overigens maakt deze ondergrondse leiding, die loopt tot aan het gasontvangst- en regelstation, geen deel uit van de inrichting, zodat in deze vergunning geen nadere bepalingen ten aanzien van deze leiding opgenomen kunnen worden.

5.11 Afvalstoffen

In artikel 3, onder c van de IPPC wordt gesteld dat *het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen; waar dat niet gebeurt moeten die stoffen ten nutte worden toegepast of, als dat technisch of economisch onmogelijk is, zodanig worden verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen*. Uit de aanvraag (tabel 14.1) blijkt dat binnen Elsta een beperkte hoeveelheid gevaarlijk afval en bedrijfsafval ontstaat. In het productieproces op zich ontstaan geen afvalstoffen anders dan afval dat vrijkomt om demiwater te maken. Gevaarlijke afvalstoffen die kunnen ontstaan zijn met name de olie die elke 10 jaar vrijkomt wanneer de regelolie en de smeerolie in de turbines ververscht wordt en oliehoudende afvalstoffen die vrijkomen bij het reguliere onderhoud aan de installaties, condensaat uit het aardgassysteem en afvalstoffen uit het laboratorium. Daarnaast ontstaat bedrijfsafval als metaalafval, papier, verpakkingsafval en kantoorafval. De afvalstoffen worden binnen de inrichting opgeslagen en afgevoerd naar hiervoor aangewezen bedrijven c.q. verwerkers.

Gezien de aard en de hoeveelheid afvalstoffen die ontstaan zien wij geen reden om verdere eisen te stellen ten aanzien van de preventie van het ontstaan hiervan. Bovendien is in de aanvraag opgenomen

dat er een milieuzorgsysteem opgesteld is. Binnen een dergelijk systeem is afvalpreventie een item wat de nodige aandacht heeft.

In de BREF Grote Stookinstallaties is aangegeven dat de hoeveelheid afval die ontstaat bij een gasgestookte installatie beperkt is. Daarom is dit item in deze BREF verder niet behandeld. Zoals in paragraaf 5.10 van deze overwegingen is aangegeven geldt dat wanneer de opslag van gevaarlijke afvalstoffen aan de eisen uit deze PGS voldoet, dat deze opslag volgens de BREF Op- en Overslag tevens aan BBT voldoet. In voorschrift 9.1 is bepaald dat de opslag van gevaarlijke (afval-)stoffen dient te voldoen aan de daar genoemde hoofdstukken van PGS 15.

Voor niet-gevaarlijk afvalstoffen zijn naar onze mening, gezien de aard van deze stoffen, verdere beperkingen niet noodzakelijk.

Op 1 januari 2005 is het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen van kracht geworden. Hierin zijn regels opgenomen voor de afvoer van afval, de wijze van afvoer, de registratie en het melden hiervan. De directe afvoer van gevaarlijk afval is geregeld in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer. Gezien de directe werking van deze regelgeving behoeven hierover in deze vergunning geen voorschriften te worden opgenomen.

5.12 (Externe) Veiligheid

5.12.1 Toetsingskader

Het externe veiligheidsbeleid betreft de beheersing van risico's van activiteiten voor de omgeving (mens en milieu). Het gaat hierbij onder meer om de risico's die verbonden zijn aan de opslag en het gebruik van gevaarlijke stoffen op industriële schaal. Zoals in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4) is aangegeven, is de basis van het huidige risicobeleid dat het gevaar van een activiteit acceptabel is wanneer:

- op een bepaalde plaats een daar aanwezig individu geen hogere kans op overlijden heeft dan maatschappelijk is geaccepteerd (het plaatsgebonden risico, voorheen individueel risico);
- de kans op een groot ongeluk met veel slachtoffers voldoet aan de daaraan gestelde norm (het groepsrisico).

Het plaatsgebonden risico is een maatstaf voor de persoonlijke veiligheid van mensen die in de omgeving van een risicovolle activiteit verblijven. Het groepsrisico voegt daar als maatstaf aan toe de verwachte omvang van een ongeval uitgedrukt in het aantal dodelijke slachtoffers, gegeven de kans op dat ongeval.

Het plaatsgebonden risico is de kans per jaar dat een persoon op die plaats overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongeval op die locatie bij risicovolle activiteiten. De norm voor het plaatsgebonden risico bedraagt 10^{-6} per jaar (d.w.z. een kans van één op de miljoen per jaar).

Het groepsrisico geeft de kans aan dat een groep personen in de omgeving overlijdt ten gevolge van een ongeval bij een risicovolle activiteit. Het gaat dus om het aantal mogelijke slachtoffers wanneer zich een ongeval voordoet. De hierbij gehanteerde norm voor inrichtingen bedraagt:

- 10 of meer doden: kans van één op honderdduizend (10^{-5}) per jaar;
- 100 of meer doden: kans van één op tien miljoen (10^{-7}) per jaar;
- 1000 of meer doden: kans van één op één miljard (10^{-9}) per jaar, etc.

Het toetsingskader van de aanvraag voor de veiligheid bestaat uit de beleidsvisie Risico's InZicht van de provincie Zeeland, vastgesteld door Provinciale Staten op 7 oktober 2005. Daarin zijn de nationale beleidskaders samengebracht en deels uitgewerkt. Die nationale kaders zijn:

1. Besluit Risico's Zware Ongevallen 1999 (BRZO '99) en bijbehorende PGS-richtlijnen 1 en 3 en CPR 20;
2. Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's;
3. Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen;
4. NMP-4.

5.12.2 BRZO '99

Het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (BRZO'99) is een vertaling van de Europese Seveso-II-richtlijn (1997) en heeft tot doel het voorkomen van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn en het beperken van de gevolgen van plaatsgevonden zware ongevallen voor de mens en voor het milieu.

Op grond van de hoeveelheid gevaarlijke stoffen die binnen de inrichting aanwezig kunnen zijn, hoeft Elsta niet te voldoen aan het BRZO '99.

5.12.3 Maatregelen en voorzieningen ter beperking van de risico's

Ten aanzien van stoomleidingen en andere onderdelen van de installatie die onder druk staan gelden de eisen zoals die verwoord zijn in het Besluit drukapparatuur. Dit besluit is van toepassing op het ontwerp, de fabricage, de overeenstemmingsbeoordeling, de ingebruikneming en periodieke keuring van drukapparatuur, samenstellen en druksystemen waarvan de maximaal toelaatbare druk (*PS*) meer dan 0,5 bar bedraagt. Het besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden.

In de BREF Grote Stookinstallaties is bij het hoofdstuk milieuzorg (zie paragraaf 5.3 van deze overwegingen) opgenomen dat het goed onderhouden van de installatie essentieel is voor het goed functioneren ervan. Daartoe is in voorschrift 6.4 opgenomen dat er een onderhoudsmanagementsysteem opgezet dient te worden. In voorschrift 1.3 is bepaald dat alle werkzaamheden uitgevoerd moeten worden door personen die daarvoor opgeleid en geïnstrueerd zijn of daartoe speciale schriftelijke toestemming van de bedrijfsleiding hebben.

Ten aanzien van de opslag van gevaarlijke hulp- en grondstoffen in emballage is PGS 15 van toepassing. In voorschrift 9.1 is aangegeven aan welke hoofdstukken uit PGS 15 voldaan dient te worden.

In voorschrift 8.1 is opgenomen dat een losprocedure van chemicaliën dient te worden opgesteld.

In hoofdstuk 11 van de voorschriften zijn nadere bepalingen ten aanzien van externe veiligheid opgenomen. Op grond van het Arbo-besluit dient een Explosie Veiligheidsdocument te worden opgesteld, waarin een gevarenzone-indeling met betrekking tot gasontploffings- en stofexplosiegevaar opgenomen moet worden. Ook dit besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden.

5.12.4 Besluit Externe Veiligheid Inrichtingen

Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) legt veiligheidsnormen op aan overheden die besluiten nemen over bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het besluit verplicht gemeenten en provincies om bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen de in het Besluit genoemde externe veiligheidsnormen in acht te nemen ten aanzien van kwetsbare objecten en met die normen rekening te houden ten aanzien van beperkt kwetsbare objecten. Het besluit legt de grenswaarde van het plaatsgebonden risico vast en geeft een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico. Daarbij speelt de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico een rol.

De oriëntatiewaarde voor het groepsrisico (GR) geeft aan wat de rijksoverheid als indicatie geeft van een acceptabel GR. De waarde geeft dus aan wanneer volgens de rijksoverheid de kans dat bij een ongeval 10, 100 of 1000 doden vallen voldoende klein is. Een gemeente of provincie mag van deze waarde afwijken. De acceptatie van het GR moet gemotiveerd worden. Het bevoegd gezag moet in of bij het desbetreffende besluit verantwoording afleggen over de mogelijke gevolgen die dat besluit kan hebben voor het groepsrisico. Bij die verantwoording moet er onder andere aandacht besteed worden aan de zelfredzaamheid van de bevolking en aan de mogelijkheden voor hulpverlening bij een ongeval in een risicobedrijf, bijvoorbeeld de bereikbaarheid voor ambulances en brandweer. In het BEVI is daartoe bij wijze van oriëntatiepunt een waarde voor het groepsrisico opgenomen. Die waarde geeft een houvast bij de beoordeling bij welke bevolkingsdichtheid in de omgeving van een risicobedrijf er sprake is van een overschrijding van de oriëntatiewaarde voor het groepsrisico.

Elsta valt onder de categorie "objecten met een hoge infrastructurele waarde, zoals telefoon- en elektriciteitscentrales" en is daarmee volgens het BEVI een beperkt kwetsbaar object. Hiervoor geldt een richtwaarde van 10^{-6} voor het plaatsgebonden risico. Ter plaatse van Elsta wordt deze richtwaarde volgens huidig inzicht niet overschreden. De bekende contouren zijn van DOW en Air Liquide. De overige bedrijven met een risicocontour liggen verder weg en zijn niet van belang.

5.13 Natuur en Landschap

De bescherming van de natuur in Nederland is vastgelegd in Europese en nationale wetgeving. De belangrijkste Europese wetgevingselementen zijn de Vogelrichtlijn (79/409/EEG) en de Habitatrichtlijn (92/43/EEG). Hierin wordt een onderscheid gemaakt tussen soortenbescherming en gebiedsbescherming. Soortenbescherming en gebiedsbescherming staan grotendeels los van elkaar en hebben ieder hun eigen werking.

De soortenbescherming is in Nederland verankerd in de Flora- en faunawet van 1998 en is in werking getreden op 1 april 2002. Het doel van de Flora- en faunawet is het instandhouden en beschermen van vrijwel alle van nature in Nederland voorkomende gewervelde dieren en een beperkt aantal planten en ongewervelde dieren. Bij de bescherming van de soorten wordt een onderscheid gemaakt tussen algemeen beschermde soorten, overige beschermde soorten en strikt beschermde soorten (bijlage 4 van de Habitatrichtlijn of in Bijlage 1 van de AMvB artikel 75).

De Flora- en faunawet kent zowel specifieke verbodsbepalingen (artikel 8 t/m 13) als een algemene zorgplicht (artikel 2). Alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten zijn in principe verboden. Voor verschillende categorieën soorten en verschillende activiteiten zijn vrijstellingen of ontheffingen van deze verbodsbepalingen mogelijk. Naast de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet geldt de zorgplicht ten aanzien van alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving.

De gebiedsbescherming van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn is geïmplementeerd in de Nederlandse Natuurbeschermingswet 1998 die op 1 oktober 2005 in werking is getreden. De minister van landbouw, natuur en voedselkwaliteit heeft op 27 november 2006 de eerste tranche van concept-aanwijzingsbesluiten van gebieden met bijzondere natuurwaarden (Speciale Beschermingszone, SBZ) gepubliceerd. Deze beschermde gebieden vallen onder het ecologisch netwerk 'Natura 2000-gebieden'. Op grond van het voorzorgsbeginsel moeten passende maatregelen worden getroffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en soorten in de beschermde gebieden niet verslechtert. Voor ieder Natura 2000-gebied zijn daarom instandhoudingsdoelstellingen voor de beschermde natuurwaarden geformuleerd. Alle nieuwe projecten of andere handelingen waarvan afzonderlijk of in combinatie met andere projecten een (significant) effect te verwachten is op de natuurwaarden moeten een toetsing door het bevoegd gezag ondergaan (art. 19).

Uit de bij de aanvraag gevoegde quick-scan blijkt dat op de locatie Herbert H. Dowweg 5d werkzaamheden plaats vinden die emissies kunnen veroorzaken naar de lucht die mogelijk van invloed zijn op het Habitat- en Vogelrichtlijngebied Westerschelde en op soorten. Op basis van de afstand en de ligging werd de aandacht gevestigd op het Paulinaschor en het slik ten westen van de West-buitenhaven, als potentieel kwetsbaar. Uit het onderzoek bleek dat de emissie van rookgassen, chemicaliën, geluid en licht relevant zijn voor het onderzoek. De omgeving van het plangebied blijkt met name belangrijk te zijn voor watervogels en mogelijk ook voor broedvogels. Vogels zijn met name gevoelig voor (discontinu) geluid en verzuring.

Op basis van de quickscan worden geen negatieve effecten op het Vogel- en Habitatrichtlijngebied Westerschelde en haar lokale habitats en soorten verwacht. Daar er geen sprake is van mogelijk negatieve effecten of significant negatieve effecten wordt aanvullend onderzoek niet noodzakelijk geacht. De aangevraagde activiteiten zijn derhalve niet vergunningplichtig op grond van de Natuurbeschermingswet 1998.

5.14 Toetsing aan milieubeleidsplan

Zoals eerder is aangegeven is Elsta gebouwd op een terrein vlak naast het chemie-concern DOW. Als brandstof wordt naast aardgas site-gas afkomstig van DOW gebruikt. De stoom die door Elsta wordt ge-

produceerd en een deel van de geproduceerde elektriciteit worden aan DOW geleverd. Het afvalwater wordt in de biologische waterzuivering van DOW gezuiverd, voordat het geloosd wordt op de Wetterschelde. De samenwerking tussen Elsta en DOW is een voorbeeld wat past binnen het kader van het project Vitaal Sloegebied en Kanaalzone.

Het benutten van reststromen – over en weer - illustreert dat door samenwerking synergievoordelen voor milieu en economie kunnen worden bereikt. Het is daarmee een goed voorbeeld van het in het Zeeuws provinciaal milieubeleidsplan "Groen Licht" voorgestane beleid met betrekking tot duurzaam ondernemen en duurzame bedrijfsterreinen. Op 30 juni 2006 hebben Provinciale Staten het Integraal Omgevingsplan (IOP) vastgesteld, wat op 1 oktober 2006 Groen Licht heeft vervangen. Het beleid ten aanzien van duurzaam ondernemen is daarin voortgezet.

In het IOP is ten aanzien van fijn stof gesteld dat voor bestaande bedrijven met relevante uitstoot van fijn stof de mogelijkheden die de IPPC biedt optimaal zullen worden benut. In paragraaf 5.8 van deze overwegingen is aangegeven dat de emissie van (fijn) stof bij Elsta verwaarloosbaar is.

Ten aanzien van verzuring is in het IOP aangegeven wat de Zeeuwse bijdrage is om te voldoen aan de landelijke emissieplafonds. Voor NO_x geldt dat de grote industriële bedrijven onder het systeem van de emissiehandel vallen. "De provincie heeft gezien het karakter van het instrument geen sturing meer op deze emissie, anders dan toetsing of voldaan wordt aan het inzetten van de best beschikbare technieken (BBT) en de geldende emissie-eisen". In paragraaf 5.8 van deze overwegingen is dit verder uitgewerkt.

In het IOP wordt lichtuitstraling en duisternis voor het eerst als omgevingskwaliteit erkend. "Voor bedrijven onder provinciaal bevoegd gezag met (veel) lichtuitstraling wordt een verlichtingsplan geëist, waarin in overleg invulling wordt aangegeven aan het zoveel mogelijk toepassen van de best beschikbare technieken om lichthinder te voorkomen". Ten aanzien van het aspect licht merken wij op de Elsta geen fakels heeft. Tevens is de inrichting omgeven door een hoge muur, waardoor lichtuitstraling naar de omgeving wordt voorkomen. Om die reden zijn er geen vergunningvoorschriften opgenomen.

Voor het onderdeel milieukader zeehavens is in het IOP aangegeven dat dit in werking treedt op het moment dat de uitvoeringsnota milieukader is vastgesteld. Tot dat moment blijft op dit onderdeel het beleid uit het provinciaal milieubeleidsplan Groen Licht van toepassing. In Groen Licht is in het hoofdstuk "Hoofdpijnen" gesteld dat uitgangspunt voor een duurzame economische ontwikkeling het streven naar een ontkoppeling van milieu en economie is. Dat wil zeggen: economische groei, maar tegelijkertijd een vermindering van de milieuvervuiling.

Uit de voorgaande toetsingen aan de geluidsnormen (zie paragraaf 5.5 van deze considerans), het Besluit luchtkwaliteit (zie paragraaf 5.8.3 van deze considerans) en aan de Natuurbeschermingswet (zie paragraaf 5.13 van deze considerans) blijkt dat de invloed op de directe omgeving gering is.

Op grond van het voorgaande komen wij tot de conclusie dat de gevraagde vergunning niet strijdig is met het provinciaal beleid en dus verleend kan worden.

6. ADVIEZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-BESCHIKKING

Naar aanleiding van de ontwerp-beschikking zijn, binnen de daarvoor gestelde termijn, geen adviezen ontvangen.

7. ZIENSWIJZEN NAAR AANLEIDING VAN DE ONTWERP-BESCHIKKING

Binnen de daarvoor gestelde termijn, zijn zienswijzen ontvangen van Elsta B.V. Hierna worden de zienswijzen samengevat. Onze reactie op de zienswijzen is in **vet** weergegeven.

1. Aanvraag, Vergunningssituatie; Er wordt gesproken over het in werking hebben van een inrichting. Er is met de Provincie gesproken over de definitie inrichting en welke terreinen en installaties hier onder vallen. In de ontwerp-vergunning staat in 5.10 "grond en hulpstoffen" vermeld dat het Zebra G.O.S. (gas ontvangst station) als onderdeel van de inrichting gezien mag worden. De Provincie

heeft volgens bepaalde richtlijnen een afweging gemaakt m.b.t. het Zebra G.O.S, maar deze afweging is niet terug te vinden in de ontwerp Wm vergunning.

Het Zebra G.O.S. hoort bij de inrichting vanwege de technische-, organisatorische- en functionele bindingen. Het G.O.S. is voor ELSTA geplaatst en wordt alleen door ELSTA BV gebruikt, cq. aangestuurd. De eigendomssituatie speelt hierin geen rol.

2. RWS gebruikt de term "bedrijf" in de ontwerp-Wvo vergunning die niet in overeenstemming is met de term "inrichting" in de Wm vergunning. De geïntegreerde WM/WVO vergunning bestrijkt nu verschillende delen van de installatie. Een duidelijke afbakening in zowel de WM vergunning als ook in de WVO vergunning is gewenst.

Er is geen sprake van een geïntegreerde vergunning, maar van een gecoördineerde procedure. Een verschil in afbakening is derhalve mogelijk.

3. 5.10 Grond en hulpstoffen; In de inrichting worden diverse gassen in cilinders opgeslagen en gebruikt als koeling op de generatoren. Deze stelling is onjuist; de opgeslagen gassen worden vnl. gebruikt voor koeling van de generatoren en de inertisering van de generatoren en andere installatie. **De betreffende passage is aangepast.**

4. Voorschrift 12. Gasdrukregel- en meetstation; Waarschijnlijk wordt gas druk en regel- en meetstations bedoeld.

Nee, qua terminologie is aangesloten bij wet- en regelgeving.

8. VOORSCHRIFTEN

We hebben overwogen dat de nadelige gevolgen van de inrichting voor het milieu, als bedoeld in artikel 8.8 van de Wet milieubeheer, kunnen worden voorkomen, c.q. beperkt door het stellen van de hierna genoemde voorschriften, zodat er geen bezwaren bestaan de vergunning te verlenen.

Wellicht ten overvloede wijzen wij er op dat wanneer er sprake is van voorgenomen noodzakelijke bedrijfsactiviteiten, die tijdelijk meer nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben dan in deze vergunning is toegestaan, deze op grond van voorschrift 1.2 vooraf schriftelijk ter informatie aan de directie Ruimte, Milieu en Water worden meegedeeld. Door het opnemen van dit voorschrift wordt tevens voldaan aan de eis uit artikel 9, zesde lid van de IPPC. Ten aanzien van ongewone voorvallen, zoals calamiteiten, is het bepaalde in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer van toepassing.

9. VERVALLEN VERGUNNINGEN

De volgende vergunningen en meldingen vervallen op het moment dat onderhavige vergunning onherroepelijk wordt.

10. BESLUIT

Wij hebben op grond van het bovenstaande besloten om:

- aan Elsta B.V. de gevraagde vergunning te verlenen overeenkomstig de aanvraag en de daarbij overgelegde stukken, die bij dit besluit behoren en als zodanig zijn gewaarmerkt, voor zover daarvan niet wordt afgeweken.

Aan deze vergunning verbinden wij de volgende voorschriften.

Voorschriften behorend bij de revisievergunning van Elsta B.V. te Middelburg, voor de centrale aan de Herbert H. Dowweg 5d te Hoek.

1. Algemeen

1.1

De aanvraag maakt onderdeel uit van de vergunning. Daar waar de aanvraag afwijkt van de voorschriften gelden de voorschriften.

1.2

De vergunninghouder meldt voorgenomen bijzondere bedrijfsomstandigheden ten minste 7 dagen voor de aanvang van de uitvoering schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water. De vergunninghouder neemt maatregelen om deze noodzakelijke bedrijfsomstandigheden zo snel mogelijk te beëindigen. Tevens treft de vergunninghouder voorzieningen om de extra milieubelasting zoveel als redelijkerwijs mogelijk is te reduceren.

Het bevoegd gezag kan nadere eisen stellen aan de te nemen maatregelen om de milieubelasting te reduceren

1.3

Alle werkzaamheden die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben worden uitsluitend verricht door daartoe opgeleid en terzake kundig personeel volgens daartoe door de bedrijfsleiding verstrekte voorschriften en instructies.

De bedrijfsleiding verleent voor werkzaamheden in situaties waarin bovenstaande voorschriften en/of instructies niet voorzien of waarbij daarvan moet worden afgeweken, schriftelijk toestemming.

De bedrijfsleiding ziet er op toe dat er volgens de voorschriften en instructies wordt gewerkt.

1.4

Voor alle documenten en richtlijnen waar deze beschikking naar verwijst, geldt steeds de versie die ten tijde van het van kracht worden van de beschikking actueel is, tenzij in het voorschrift de versie expliciet is aangegeven.

2. Bodem

2.1

Bodembedreigende activiteiten vinden binnen de inrichting zodanig plaats dat er sprake is van een verwaarloosbaar bodemrisico, eind emissiecategorie 1, zoals bedoeld in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming.

Vergunninghouder past de systematiek van deze richtlijn toe.

2.2

De vergunninghouder bewaart vaten, jerrycans, e.d. met vloeistoffen die de bodem kunnen verontreinigen, zoals afgewerkte olie, oliewatermengsels, smeerolie e.d., boven een vloeistofdichte vloer of bak met voldoende opvangcapaciteit.

Vergunninghouder heeft voorzieningen getroffen om te voorkomen dat regenwater in de bewaarplaats kan geraken.

3. Geluid

3.1

De etmaalwaarde van het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$) veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, alsmede door de in of aan deze toestellen en installaties uitgevoerde werkzaamheden, mag op de op bijgevoegde tekening (MGE 80) aangegeven controlepunten niet meer bedragen dan:

Controlepunt	Rijksdriehoek-coördinaat	$L_{A,T}$
1	X= 42587; Y= 372400	35 dB(A)
2	X= 43167; Y= 372499	45 dB(A)

3.2.

Tijdens het opstarten of uit bedrijf gaan van de in de inrichting aanwezige installaties bedraagt het langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus maximaal 5 dB(A) meer dan de in voorschrift 3.1 aangegeven geluidsniveaus. Het gebruik van de in dit voorschrift geboden mogelijkheid om bij het opstarten of uit bedrijf gaan van in de inrichting aanwezige installaties een hoger geluidsniveau op de in voorschrift 3.1 aangegeven controlepunten te maken moet overeenkomstig voorschrift 1.3 aan ons worden gemeld.

3.3

Maximale geluidsniveaus ($L_{Amax} = L_{i-Cm}$), gemeten in de meterstand 'fast', veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige installaties, alsmede door de binnen de inrichting uitgevoerde werkzaamheden, overschrijden op de gevels van buiten het industrieterrein gelegen woningen die op het moment van het van kracht worden van deze vergunning aanwezig zijn het in voorschrift 3.1 toegestane langtijdgemiddeld beoordelingsniveau met niet meer dan 10 dB(A).

3.4

Alle (stoom)afblazen moeten zijn voorzien van een geluiddemper. Het bronvermogen van een tijdens een normale opstart en/of stop van (een deel van) de fabriek in werking zijnde stoomafblaas (de zogenaamde "vent-silencers") mag niet meer bedragen dan 96 dB(A). Het bronvermogen van een afblaasveiligheid mag niet meer bedragen dan 115 dB(A).

3.5

Geluid van omroepinstallaties en van radio's die in de inrichting aanwezig zijn, mag gedurende de nachtoperode (23.00 tot 07.00 uur) op de op bijgevoegde tekening aangegeven controlepunten niet waarneembaar zijn.

3.6

Meting en beoordeling van de in de voorschrift opgenomen geluidsniveaus geschiedt volgens de "Handleiding Meten en Rekenen Industrielawaai", uitgave 1999. In afwijking van deze Handleiding rekent vergunninghouder bij het bepalen van de overdrachtdemping met een aangepaste luchtabSORPTIECOëFFICIËNT ($a_{lu,TNO}$) zoals staat weergegeven in onderstaande tabel:

oktaafband (Hz)	31.5	63	125	250	500	1000	2000	4000	8000
$a_{lu,TNO}$ (dB/km)	0.14	0.27	0.55	0.94	1.9	3.8	7.8	19	55

4. Energie

4.1

Wanneer de deelname van het bedrijf aan het Convenant Benchmarking energie-efficiency eindigt, meldt de vergunninghouder dit onmiddellijk schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

5. Beëindiging bedrijfsactiviteiten

5.1

De vergunninghouder meldt de beëindiging van de bedrijfsactiviteiten of een productieproces onmiddellijk schriftelijk aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

5.2

De vergunninghouder draagt er zorg voor dat hij bij de beëindiging van (een deel van) de activiteiten de nodige maatregelen treft om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het terrein van de inrichting weer in een bevredigende toestand te brengen.

De vergunninghouder verwijdert, onverlet het bepaalde in de voorschriften 5.3 en 5.4, (delen van) installaties die structureel buiten werking zijn gesteld, tenzij hij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud houdt dat nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

5.3

Voor de feitelijke beëindiging onderzoekt de vergunninghouder de bodem (grond en grondwater) van de inrichting conform de Nederlandse eenheidsnorm NEN5740 "bodem onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek of "het Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek", SDU, Den Haag, oktober 1993, ISBN 90-120-81181.

De vergunninghouder legt de resultaten van het onderzoek vóór de feitelijke beëindiging van de activiteiten ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

5.4

Uiterlijk zes weken voorafgaand aan de uitvoering van het in voorschrift 5.3 bedoelde onderzoek legt de vergunninghouder de opzet van dit onderzoek ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water. In deze opzet wordt tenminste de aard en omvang van het onderzoek vermeld.

6. Milieuzorg

6.1

De vergunninghouder beheerst de milieubelasting veroorzaakt door de inrichting en streeft waar mogelijk naar vermindering van de milieubelasting. Daartoe ontwikkelt de vergunninghouder een beheerssysteem, waarin tenminste de volgende elementen zijn opgenomen:

- emissies naar de lucht (incl. diffuse emissie);
- afvalstoffen (incl. bluswateropvang);
- energieverbruik;
- waterverbruik;
- verbruik van grond- en hulpstoffen
- veiligheid;
- geluid;
- bodembescherming.

Per element zijn, voor zover van toepassing, de volgende aspecten uitgewerkt:

- bepaling actuele emissies of actueel verbruik;
- toe te passen van de bepaling protocollen;

- veiligheidsrisico's;
- reductiedoelstellingen;
- maatregelen en of studies;
- termijn van uitvoering.

De vergunninghouder legt het beheerssysteem uiterlijk 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning ter goedkeuring voor aan de Directie Ruimte, Milieu en Water. De vergunninghouder ziet er op toe dat de inrichting in werking is overeenkomstig het goedgekeurde beheerssysteem.

6.2

De vergunninghouder legt voorgenomen wijzigingen ten aanzien van het beheerssysteem, als bedoeld in voorschrift 6.1 minimaal drie maanden voor de betreffende ingangsdatum ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

6.3

Alle installaties en voorzieningen waarop deze beschikking betrekking heeft verkeren, voorzover dit voor het vermijden van nadelige gevolgen voor het milieu van belang is, steeds in goede staat en functioneren naar behoren.

Dit wordt regelmatig door middel van interne (apparaat-) inspecties en/of testen gecontroleerd waarbij de bevindingen schriftelijk worden vastgelegd. Onder bevindingen wordt ook verstaan het uitvoeren van reparaties, verbeteringen en geconstateerde afwijkingen.

De frequentie van het uitvoeren van (apparaat)inspecties en/of testen is schriftelijk vastgelegd. De vergunninghouder past de frequentie van onderhoud/inspectie aan als de bevindingen daartoe aanleiding geven. Deze registratie is binnen de inrichting aanwezig.

6.4

De wijze waarop de vergunninghouder het gestelde in voorschrift 6.3 waarborgt, legt hij vast in een daartoe te ontwikkelen organisatorisch systeem met betrekking tot het beheer van de installaties (onderhoudsmanagementsysteem). De vergunninghouder legt de beschrijving van dit systeem (op hoofdlijnen) uiterlijk drie maanden na het van kracht worden van deze vergunning schriftelijk ter informatie voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

6.5

Installaties zijn onderverdeeld in objecten en voor elk object wordt een uitvoeringsmethode opgesteld m.b.t. onderhoud, inspectie en/of testen. Deze uitvoeringsmethoden zijn mede gebaseerd op analyses van de kans op en de gevolgen van eventueel falen. Verslaglegging (schriftelijk) en terugkoppeling zijn onderdeel van het systeem.

6.6

Een overzicht van de wijzigingen, die zijn doorgevoerd in het in voorschrift 6.4 bedoelde systeem, worden vóór 1 april van elk kalenderjaar schriftelijk gemeld aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

6.7

De slibvangput en olie-afscheider waardoor bedrijfsafvalwater wordt geleid moeten zo vaak als nodig, maar ten minste éénmaal per jaar deskundig worden gereinigd en op eventuele lekkage gecontroleerd; een schriftelijk bewijs van de laatste reiniging en controle moet in de inrichting aanwezig zijn.

6.8

Na elke lediging dient de olie-afscheider direct volledig gevuld te worden met schoon water.

6.9

De slibvangput en olie-afscheider moeten voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst, gebruikt en onderhouden overeenkomstig NEN-EN 858-1:2004 en NEN-EN 858-2:2003 of te zijn voorzien van een

kwaliteitsverklaring die is afgegeven door een door de Raad van Accreditatie erkende certificeringsinstelling waaruit blijkt dat tenminste een gelijkwaardige bescherming voor het milieu wordt bereikt.

Als voor de slibvangput en de olie-afscheider geen kwaliteitsverklaring is verstrekt door een instelling, die door de Raad van Accreditatie is gecertificeerd, moet degene, die de inrichting drijft ten genoegen van het bevoegd gezag hebben aangetoond dat het effluent van slibvangput en olie-afscheider voldoet aan de kwaliteitseisen, die met de toepasselijke norm NEN-EN 858-1:2004 en NEN-EN 858-2:2003 bereikt zouden zijn.

6.10

Ter bepaling van de feitelijk door de inrichting veroorzaakte nadelige gevolgen voor het milieu is een volledig, transparant, functionerend en gedocumenteerd meet- en registratiesysteem in werking. Dit systeem bevat tenminste de volgende elementen:

- emissies naar de lucht via puntbronnen;
- emissies ten gevolge van starten/stoppen;
- afvalstoffen naar soort en bestemming;
- energieverbruik per energiedrager;
- energie-efficiencycoëfficiënt;
- waterverbruik;
- registratie van incidenten/(bijna) ongevallen;
- registratie van klachten;
- grond- en hulpstoffenverbruik;
- gerealiseerde productiecapaciteit.

Per element worden, voor zover van toepassing, de volgende aspecten uitgewerkt:

- monstername/analysemethode;
- wijze van registreren;
- meetfrequentie;
- berekeningsmethode;
- meetonnauwkeurigheid;
- callibratie/ijking meetinstrumenten;
- onderhoud meetinstrumenten;
- documentenbeheer;
- toetsing aan vergunningswaarden;
- te nemen maatregelen bij geconstateerde afwijkingen;
- borging van bovengenoemde aandachtspunten.

De vergunninghouder legt de beschrijving van dit meet- en registratiesysteem (op hoofdlijnen) binnen 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning ter goedkeuring voor aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

7. Constructies

7.1

De vergunninghouder neemt bij de constructie van nieuwe bedrijfsrioleringen de uitgangspunten die in deel B2 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming zijn geformuleerd, in acht.

De bij het aanleggen van nieuwe bedrijfsrioleringen toe te passen materialen en rioleringsonderdelen worden onder certificaat geleverd.

8. Laden / lossen

8.1

Het lossen van chemicaliën voor de conditionering van ketelwater, de bereiding van demiwater en ter voorkoming van aangroei van macrofouling in het koelwatersysteem vindt zodanig plaats dat het optreden van nadelige effecten naar het milieu zoveel mogelijk wordt beperkt. Om dit te waarborgen zijn de werkzaamheden die in het kader van het lossen plaatsvinden in een procedure vastgelegd, waarin ten minste de onderstaande aandachtspunten zijn verwerkt:

- de eisen ten aanzien van het te lossen voertuig (inclusief laad- en losslangen);
- het toezicht c.q. de verantwoordelijkheid tijdens de werkzaamheden;
- het voorkomen van overvulling van de opslagtank;
- het gebruik van veiligheidsvoorzieningen;
- de afvoer en de verwerking van opgevangen gemorst product (aftap- en lekvloeistof);
- de wijze waarop de verspreiding van luchtverontreinigende stoffen (o.a. geur en stof) wordt beperkt;
- de bescherming van de laad-/ losplaats tegen aanrijdingen;
- de getroffen voorzieningen tegen het onbedoeld verplaatsen van het voertuig.

Deze procedure is binnen de inrichting aanwezig.

8.2

De vergunninghouder past de bij de aanvraag gevoegde losprocedure aan zodanig dat alle in voorschrift 8.1 genoemde aandachtspunten verwerkt zijn. De aangepaste procedure wordt binnen 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning ter goedkeuring voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

9. Opslag

Toelichting: de voorschriften in dit hoofdstuk hebben betrekking op stoffen, zoals die in de voorschriften genoemd worden.

9.1

Opslagplaatsen voor opslag van gevaarlijke stoffen en gevaarlijke afvalstoffen in emballage voldoen aan het gestelde in de hieronder genoemde paragrafen van PGS 15:

- Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen bij opslagcapaciteit < 10 ton, of ADR-klasse 8 (bijtende stoffen) < 1000 kg (vb Natriumhydroxide, zwavelzuur, zoutzuur):
 - Paragraaf 3.1 (Opslaan van verpakte gevaarlijke stoffen);
 - Paragraaf 3.11 (Verpakking & etikettering);
 - Paragraaf 3.12 (Onverenigbare combinaties);
 - Paragraaf 3.13 (Gebruik opslagvoorziening).
- Eisen aan een opslagvoorziening:
 - Paragraaf 3.2 (Bouwkundige eisen);
 - Paragraaf 3.3 (Vloeren);

- Paragraaf 3.4 (Stellingen);
 - Paragraaf 3.5 (Bliksem beveiliging);
 - Paragraaf 3.7 (Ventilatie);
 - Paragraaf 3.8 (Voorkomen van verontreinigd hemelwater);
 - Paragraaf 3.9 (Product opvang);
 - Paragraaf 3.10 (Brandveiligheidsopslagkasten);
 - Paragraaf 3.20 (Toegankelijkheid);
 - Paragraaf 3.15 (Rook- en vuurverbod, blustoestellen);
 - Paragraaf 3.16 (Veiligheids signalering/informatiebladen instructies).
- Bij opslag > 2.500kg gevaarlijke stoffen:
 - Paragraaf 3.17 (Vakbekwaamheid);
 - Paragraaf 3.18 (Journaal & registratie).
 - Bij opslagcapaciteit > 10 ton, of ADR-klasse 8 (bijtende stoffen) > 1000 kg (vb Natriumhydroxide, zwavelzuur, zoutzuur):
 - Paragraaf 3.19 (Intern noodplan);
 - Paragraaf 4.2 (Bereikbaarheid opslagvoorziening);
 - Paragraaf 4.3 (Scheiding tussen de vakken);
 - Paragraaf 4.4 (Vakindeling en maximum oppervlak);
 - Paragraaf 4.5 (Bescherminingsniveaus);
 - Paragraaf 4.6 (Bluswateropvang);
 - Paragraaf 4.7 (productopvang);
 - Paragraaf 4.8 (Brandbeveiliginginstallaties).
 - Aanvullend paragraaf 8.5 voor opslag van gevaarlijke stoffen klasse:
 - ADR-4.1 Brandgevaarlijke vaste stoffen;
 - ADR-4.2 Voor zelfontbranding vatbare stoffen;
 - ADR-4.3 Stoffen met gevaar van ontwikkeling van brandbare gassen in contact met water.
 - Voor opslag van spuitbussen en gaspatronen klasse ADR-2 geldt aanvullend paragraaf 7.3 tot en met 7.7.
 - Voor opslag van gasflessen geldt aanvullend paragraaf 6.2, met uitzondering van voorschrift 6.2.17.

9.2

De kleine bovengrondse atmosferische opslagtanks van gasolie voldoen aan het gestelde in de hieronder genoemde paragrafen uit PGS 30:

- Paragraaf 4.1 (Constructie-eisen voor opslagtanks);
- Paragraaf 4.2 (Constructie-eisen voor leidingen en appendages);
- Paragraaf 4.3 (Installatievoorschriften);
- Paragraaf 4.4 (Gebruiksvoorschriften);
- Paragraaf 4.5 (Voorschriften t.a.v. inspectie, keuring, onderhoud en reparatie).

Indien de opslag van gasolie in dubbelwandige tanks plaatsvindt, dient tevens voldaan te worden aan het gestelde in paragraaf 4.6 (Aanvullende voorschriften voor de opslag in dubbelwandige tanks).

Indien de opslag van gasolie in pandig plaatsvindt, dient tevens voldaan te worden aan het gestelde in paragraaf 4.8 (Aanvullende voorschriften voor in pandige opslag).

10. Lucht

10.1

Met betrekking tot de uitworp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen geldt dat wanneer de centrale in **vollast bedreven wordt (base-load)**, met uitzondering van starten/stoppen, de in de onderstaande tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in de tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over 24 uur.

Component	Eenheid	Emissiepunt GTG101	Emissiepunt GTG201	Emissiepunt GTG301
NO _x	g/GJ	45	45	45
	mg/m ₀ ³ *	53	53	53
	kg/uur	53	53	53
CO	mg/m ₀ ³ *	30	30	30
	kg/uur	30	30	30

* : concentraties gebaseerd op droog rookgas bij 273 K en 101,3 kPa en 15 vol% O₂

10.2

Met betrekking tot de uitworp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen geldt dat wanneer de centrale als **regelcentrale** wordt bedreven, met uitzondering van starten/stoppen, de in de onderstaande tabel vermelde waarden niet worden overschreden. De in de tabel vermelde concentraties worden beschouwd als gemiddelden over 24 uur.

Component	Eenheid	Emissiepunt GTG101	Emissiepunt GTG201	Emissiepunt GTG301
NO _x	g/GJ	50	50	50
	mg/m ₀ ³ *	59	59	59
	kg/uur	59	59	59
CO	mg/m ₀ ³ *	70	70	70
	kg/uur	70	70	70

* : concentraties gebaseerd op droog rookgas bij 273 K en 101,3 kPa en 15 vol% O₂

10.3

Met betrekking tot de uitworp van luchtverontreinigende stoffen uit puntbronnen geldt dat in geval van **starten, stoppen, bij- en afregelen** de in onderstaande tabel vermelde waarden niet worden overschreden.

Component	Eenheid	Emissiepunt GTG101	Emissiepunt GTG201	Emissiepunt GTG301
NO _x	kg/uur	200	200	200
CO	kg/uur	95	95	95

10.4

Indien ten gevolge van storing of anderszins de emissie boven de in voorschrift 10.1 t/m 10.3 genoemde waarde komt, neemt de vergunninghouder onmiddellijk maatregelen om de overschrijding op te heffen dan wel zoveel mogelijk te beperken.

10.5

Ten behoeve van het uitvoeren van controlemetingen zijn op veilige, goed bereikbare en meettechnisch juiste plaatsen afsluitbare openingen aangebracht.

10.6

De vergunninghouder meet en registreert continu de uitworp van NO_x en CO vanuit GTG 101, 201 en 301, volgens methode NEN-ISO 10849:1998 (Emissies van stationaire bronnen – Bepaling van de concentratie aan stikstofoxiden – Prestatiekenmerken van geautomatiseerde meetsystemen) resp. NEN-ISO 12039:2001 (Stationary source emissions – Determination of carbon monoxide, carbon dioxide and oxygen – Performance characteristics and calibration of automated measuring systems).

10.7

De vergunninghouder informeert de directie Ruimte, Milieu en Water voorafgaand aan wijzigingen in het gebruik van de centrale. Dit geldt voor zowel de situatie dat wordt omgeschakeld van regelcentrale (deellast) naar vollastcentrale (base-load), als voor de situatie dat wordt omgeschakeld van vollastcentrale (base-load) naar regelcentrale (deellast).

11. Veiligheid

11.1

De vergunninghouder streeft naar een zo laag mogelijk risiconiveau voor wat betreft externe veiligheid. Hierbij besteedt de vergunninghouder aandacht aan organisatorische maatregelen en aan de integriteit en veiligheid van de procesinstallaties en op- en overslagsystemen.

11.2

De vergunninghouder stelt in samenspraak met de commandant van de plaatselijke brandweer en vertegenwoordigers van andere door hem noodzakelijk geachte organisaties of instanties, een noodplan op. Het noodplan wordt voor in gebruik name van de installatie ter informatie voorgelegd aan de directie Ruimte, Milieu en Water.

Het noodplan wordt onmiddellijk aangepast, indien dit naar het schriftelijk oordeel van de commandant van de plaatselijke brandweer noodzakelijk is.

11.3

De vergunninghouder stemt het in voorschrift 11.2 bedoelde noodplan af op de noodplannen van de nabijgelegen inrichtingen.

11.4

Vergunninghouder controleert door middel van een oefening minimaal éénmaal per jaar het noodplan. Middels deze oefening toont de vergunninghouder aan dat het noodplan adequaat en voldoende functioneert.

Vergunninghouder stelt het noodplan bij als uit de evaluatie van de oefening blijkt dat dit nodig is.

De vergunninghouder stuurt de evaluatie en het gewijzigde noodplan ter informatie naar de commandant van de plaatselijke brandweer en naar de directie Ruimte, Milieu en Water.

12. Gasdrukregel- en meetstation

12.1

De uitvoering en opstelling van het gasdrukregel- en meetstation voldoet aan NEN 1059 inclusief wijzigingsbladen.

12.2

Binnen het gasdrukregel- en meetstation is een lekdetectiesysteem aanwezig, dat voorzien is van alarmeringen voor het geval er een lek gedetecteerd wordt.

12.3

Binnen het gasdrukregel- en meetstation en binnen een straal van 1 meter afstand van het gasdrukregel- en meetstation is roken en open vuur verboden en is het verboden brandbare materialen op te slaan. Het verbod is duidelijk zichtbaar aangegeven door middel van tekst of een symbool.

12.4

Werkzaamheden aan de installatie en het toezicht daarop worden uitsluitend uitgevoerd door volgens een geautoriseerde Veiligheidsinstructie Aardgas (VIAG) aangewezen, verantwoordelijke en bevoegde personen.

12.5

Er is een veiligheidsregister aanwezig dat in het station wordt bewaard dan wel in een centraal veiligheidsregister dat op het kantoor van de beheerder van het station wordt bewaard. In het veiligheidsregister zijn de volgende zaken opgenomen:

- een schema van de gasdrukregel- en meetinstallatie;
- een schema van de in- en uitgaande leidingen met hun afsluiters;
- essentiële gegevens omtrent de installatie, zoals maximale incidentele werkdruk, drukreductie en ontwerpcapaciteit.

overeenkomstig het door gedeputeerde staten genomen besluit,

~~drs. C.J. Colijn,~~

directeur directie Ruimte, Milieu en Water.

Mededelingen

1. Beroep

Wij herinneren belanghebbenden, voor zover nodig, aan het bepaalde in artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, op grond waarvan gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN 's-Gravenhage. Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend.

Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend. Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN, 's-Gravenhage.

2. Een afschrift van dit besluit is toegezonden aan:

1. het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Terneuzen;
2. de VROM-Inspectie regio Zuid-West;
3. Rijkswaterstaat, directie Zeeland.